

וארטים לפרשת השבוע

כה יב. לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום. במדרש רבה אמר מובא 'בדין הוא שיטול שכרו'. ורבים נתקשו כאן מה זה בדיון, מה בין זה שהקב"ה לא ישלם לו שכר? וענייך הא שכר מצווה בהאי עלמא ליכא ומדוע דינו ליטול שכר כאן בעוה"ז? ויש בזה ב' תירוצים: א. הסטיפילרע בברכת פרץ תירץ ע"פ אדנת בפאא אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעוה"ז וכו' ואלו הם מגילות חסידים וגו' ואיכ"ל לאדמנס שכר מצווה בהאי עלמא ליכא אך על גמ"ח מצינו שיש, והנה פתח עשה גמ"ח עם ישראל כי הצילם מכליון כדכתיב הנני את חמתי ולא כליתי את בניי, ולכן בדיו הוא שיטול שכרו. ענייך, תירץ רבי משה מאמ בספרו זכרון משה (נפטר לפני למעלה ממאה שנים), שהיות ופנחס זה אליהו ואליהו לא מת לעולם אז אי"א לתת לו שכר לעת"ל לכן אמרינן שהשכר שיקבל יהיה כאן בעוה"ז כי אי"א לחכות בשבילו לעוה"ב ולכן בדיון שיטול שכרו.

כה יב - יג. לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. הטעם שהקב"ה בעצמו לא אמר לפנחס אלא הוצרך לומר למשה שיאמר לפנחס: "י"ל משום שכל הבטחה שהקב"ה מבטיח יכולה להשתנות אם יגרסם השטא מאמו שמצונו אצל יעקב, אפי' שהקב"ה הבטיח לו שלא ינוק פחד שמא יגרסם החטא. אבל מה שנביא מבטיח אינו חוזר בו גם אם חטא כדי שלא יאמרו שהנביא לא ניבא אמת, לכן אמר הקב"ה למשה אתה תאמר לפנחס הנני נתן לו את בריתי שלום, וכך זה הבטחה בטוחה. וכן שנינו בספרי שכל הכהנים גדולים בבית ראשון ושני היו מרע פנחס כי הובטח לו ברית כהונת עולם. לרוב שם שא"ל לשנות.

כה יג. לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום, והיתה לו ולזרעו אחיוו ברית כהונת עולם. למה פנחס התברך דווקא בברכות האלו? י"ל דהמורה הוראה בפני רבו חייב מיתה, וכאן זכה להנני נתון לו את בריתי שלום ומובא בתרגום יונתן שפנחס זכה להיות אליהו שלא מת לעולם ולכן גם זכה לקבל שכר מצווה בהאי עלמא כי אי"א לתת לו לעת"ל, וזמ"ש בדיון הוא שיטול שכר. ועוד דהמורה הוראה בפני רבו, ויש ב' יסודות בגמ' עירובין סג. מה העונש שלו. א. מת בל ידע. ב. יורט מנדלות. ג. מכניש נחש. וכאן הרי פנחס הורה הוראה בפני רבו (משה), והיה מותר לו, דכשיש חילול ה' אין חולקים כבוד לרב, ואומרת התורה שהוא מתברך בג' דברים, שהם כנגד ג' השיטות הנ"ל. א. זרעו אחיו, דהיינו יהיה לו וולד. ב. ברית כהונת עולם, דהיינו שיאשר בגדולתו. ג. את בריתי שלום, שמרמז לנחש דכתיב ביה מחלוקת כמו ואיבה אשית בינך (הנחש) ובין האדם, וכן כתי' ונתתי שלי' בארץ, והשבתי חיה רעה. ספר אמונת חכמים בשם רבי משה זכות זצ"ל.

כה יג. תחת אשר קנא לאלוקיו ויכפר על בני ישראל. הטעם שנאמר אשר קינא לאלוקיו ולא לאלוקים, (ועוד צריך להבין הרי מבואר בגמ' שעשרה ניסים נעשו לפנחס ובדרך הטבע הוא היה נהרג, אי"ל לכאורה השבח הגדול שלו צריך להיות תחת אשר מסר נפשו לכבוד אלוקיו שזה יותר חשוב מלקנא לאלוקיו. אע"כ בא הכתוב ללמדנו שלקנא לאלוקים הוא יותר חשוב ממסירת נפש, ולמה? י"ל שפעם יהודי אחד נכנס לביהמ"ל מלא בנשאים, נגש אליו יהודי אחר, צעק עליו וביזה אותו בפני כולם. קם אחד בלי פחד ויצא להגנתו של היהודי הראשון, כאשר הוא נוטל את המבזה ומשליך אותו מכל המדרגות. החלו אנשים שם להתלחש מדוע הוא היחיד שמחה. השיב שם אחד, המוחה הוא בן של המתבזה. כעת הכל מובן אם זה אביו, בדיון הוא מוחה. וזה מה שכתוב כאן אשר קינא לאלוקיו כי פנחס הרגיש שמבזים את אביו שבימים.

כה יד. ושם איש ישראל המוכה וגו' זמרי בן סלוא. יל"ע מ"ט הכא הזכירה התורה שם החוטא הא איתא בשבת צו: דרבי עקיבא היה אומר מקושש זה צלפחד ואמר לו חכמים היאך אתה מגלה שמו כשהתורה כיסתה, והיינו שיותר נכון לכסות שמו החוטא? וי"ל דפסק הרמב"ם יב ד מאסיו"ל כל הבוועל נכרית קנאים פוגעים בו והשיג שם הראב"ד דבד"א כשהתרו בו קודם לכן, והקשה שם הרה"מ הא דין זה דקנאים פוגעים לפינן מנפחש והתם הא לא התרו בו כלל? וי"ל ע"פ סנהדרין ג': דלרי"ז ב"י חבר אינו צריך התראה ולכן כאן שבא לומר שבחו של פנחס אם לא יוזכר שמו זה לא שבח שהרגו כיוון שלא התרו בו, ולכן הוזכר שם החוטא שהיה נשיא שבט שמעון שהיה חבר ולכן לא בעינן התראה. אמרי שפר.

כה יד - טו. ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי וגו'. ושם איש ישראל המוכה המדינית וגו'. ויש לתבן למה כפל עצמו המוכה אשר הוכה. ועוד למה באשה לא כתב המוכה אשר הוכתה? וי"ל, אומר הרב מברסקי, הנה פסק הרמב"ם (איסוי"ב יב ה וכו' שם) דאין הקנאי רשאי לפגוע אלא בשעת מעשה דומרי וכשפירש שם הורגין אותו, ואילו אלאה מפני שבאה תקלה על ידה הורגים אותה גם אחרי המעשה. ואי"ל אצל זימרי כתוב אשר הוכה את והיינו עם (את זה עם בהרבה מקומות כמו בי'אלה שמות בניי' הבאים מצרימה את יעקב ועוד) והוא מוכה רק כשהוא עמה. משא"כ אצלם היא נהרגת בכל מצב ולכן לא כתיב אשר הוכתה. א. מובא בחז"ל (זוהר ר"ל א) שבלעם רצה להכשיל את בני ישראל בבנות מדין והוא לא הצליח בזה כל כי ה' הפך את קללותיו לברכה (ורק הערב בר חטאו וכל אלו שמתו במגיפה). ואי"כ יש להקשות איך חטא נשיא שבט בישראל ולא נהפכה לו הקללה לברכה? וי"ל דהנה כתב השדי חמד (ערך בני בנים כללים יח ועל מה) שרחמי

האב הם על נכד בנו (נינו) והנה בלעם הוא לבן (מובא בתרגום יונתן ועוד) וזמרי היה בנה של דינה, שהיא נכדת לבן, שנבעלה לשכם (בי"ר יא) ונמצא שהוא נינו של בלעם ואותו בלעם לא רצה לקלל כי היה לו רחמים עליו, וממילא לא נהפך לו לברכה לכן חטא.

כו טז. לאזני משפחת האזני. אומר רש"י אומר אני שזו משפחת אצבון ואיני יודע למה לא נקראת משפחתו על שמו. השל"ח יש לו כאן פשט נאה בזה. הנה הגמ' בכתובות ה. מפני מה אצבעותיו של אדם משופני כיתידות, שאם ישמע דבר שאינו הגון יתן אצבעו באוזנו. ולכן משפחת אצבון דהוא מלשון אצבע נקראת אזני מלשון אוזן, לרמז שעם האצבע צריך לכסות את האוזן.

כו כג - כד. בני יששכר לישוב משפחת הישבי. כתב רש"י הוא יוב האמור ביוצאי מצרים. והקשה ע"כ החיד"א מדוע השתנה שמו מיוב לישוב? ותירץ שבימים קדומים היה אליל הקרא יוב ויוב התרעם ע"כ על אביו שהוא נקרא בשם של אליל, אז נתן לו יששכר אות משמו. ולכן גם יששכר נקרא בעין אחת.

כו נג. לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות. יש להקשות מאי טעמא לא כתיב כאן גולגולות כמו בכל מקום ועיין ברמב"ן שעמד ע"ז. ועניי"ל דבנחלה מצינו שאף אם יש לאדם שני ראשים מקבל חלק אחד בלבד וכמו הסיפור הידוע שהביא התוס' במנחות לו דאשמדיא הביא לפני שלמה המלך אדם שיש לו שני ראשים שבא לתבוע שני חלקים בירושת אביו, ושלמה פסק שם שנידון כאיש אחד עיי"ש. ואי"כ כיון שחלכות נחלות לא תלויה בגולגולת מקבל נחלה אחת. אבל פדיון הבן אמרינן שם במנחות שמי שיש לו ב' גולגולות צריך לתת עליו י' סלעים משום דגולגולת תליא רחמנא. ו. טעמא דקרא.

כו נו. על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט. בב"ב סבב. מתוארת צורת הגורל שבו נעשתה חלוקת הארץ, והכי אמרינן התם "אמר רב יהודה לא נתחלקה (ארץ ישראל) אלא באורים ותומים, שנאמר: על פי הגורל, הא כיצד? אלעזר מלובש אורים ותומים ויהושע וכל ישראל עומדים לפניו, וקלפי של שבטים וקלפי של תחומין מונחין לפניו, והיה מכוין ברוח הקודש ואומר: זבולון עולה - תחום כעו עולה עמו, טרף בקלפי ועלה בידו זבולון, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום עכו; וחזור ומכוין ברוח הקודש ואומר: נפתלי עולה ותחום גינותר עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו נפתלי, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום גינותר, וכן כל שבט ושבט. ע"כ לשון הגמ'. ויש לעיין מדוע הביאו כדוגמא דדוקא את נפתלי וזבולון ואלה דבר הוא. **וביאר** בזה "המנחת טנא" ע"פ מה דאמרינן בגמ' במגילה דף ו. זבולון מתרעם על מדותיו הוה, שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות, מה טעם - משום דנפתלי על מרומי שדה. אמר זבולון לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם! לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות, לאחיי נתת להם ארצות - ולי נתת ימים ונהרות. אמר לו: כולן צריכין לך על ידי חלזון, שנאמר [עמים הר יקראו]... ושפני טמוני חול. תני רב יוסף: שפני - זה חלזון, טמוני - זה טרית, חול - זה זכוכית לבנה. אמר לפניו: רבנו של עולם מי מודיעני? אמר לו: שם יצאנו ובחי צדק, סימן זה יהא לך: כל חלזון ממך דאדמים - אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום. ע"כ ד' הגמ' **וביאר** בד' הגמ' שחלק נפתלי היה החלק היותר טוב שבא"י ואילו זבולון קיבל את החלק הפחות טוב בעיניו דלבר מהכי לא מצאנו שבט אחר שהתלונן ואי"כ י"ל דבא לומר לנו הגמ' שאפי' החלק הטוב והחלק הכי פחות טוב שזהו חלקם של נפתלי וזבולון הכל היה ע"י הגורל והוכרע משמים כל חלק חלק.

כו ב. ותעמודנה לפני משה ואלעזר והנשאים. בגמ' בב"ב קט: נחלקו אמוראים האם מותר לתת כבוד לתלמיד ליד הרב או לא. ומבואר שם דלמ"ט דאין חולקים מדובר בשבות צלפחד שאלו אלעזר והנשאים וכלא דעו לאדו למשה. ולדבר החולקים שאלו לכולם יחד עמיד. והנה בשבת נו. מבואר שדוד חטא בזה שהרג את אוריה החתי, ואילו רבי שם מהפך בכוונתו של דוד וטוען שלא חטא כי אוריה מורד במלכות היה, כי אמר אדוני יאלב פני דוד, ומחלוקת בשבת האם דוד חטא או לא תלויה במחלוקת בב"ב, דלמ"ט חולקים כבוד לתלמיד במקום הרב, אוריה לא חטא וממילא דוד חטא שהרגו, אבל רבי למד שאין חולקים ולכן אוריה מרד וחייב מיתה ודוד לא חטא.

כו ג. אבינו מת והוא לא היה וגו' בעדת קרח וגו'. ואם הוא כן היה בעדת קרח אז מה היה קורה? וי"ל שמבואר בגמ' שהן טענו אם אנו (בנות) לא חשובות כזרע, אז שאמנו תתיבם, ומדלא שתיבמות, סימן שאנו חשובות כזרעו של צלפחד, ואם הוא היה בעדת קרח, אז היה אפשר לומר להן שלא מתיבמת כי ירדו **חיים** שאולה, ועי"ע משך חכמה. ונחונת התורה.

כו טז. יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על עדה. וברש"י כיוון ששמע משה שבנות צלפחד יורשות אמר הגיע הזמן שאתבע צרכי, שירשו בניי את גדולתי. וקשה הא כעת התחדש רק שבנות יורשות ואילו שבנים יורשים הוא כבר ידע קודם, ואי"כ למה רק כעת הא תבע את היורשה לבניו? וי"ל, אומר בעל האבני מקום', שכל הזמן משה חשב שהולכים לפי איכות וכיוון שיהושע יותר איכותי מהבנים שלו אז הוא ראוי לירש אותו, אבל כעת שהוא שמע שבנות צלפחד יורשות אף, שהן בנות ולבני יורשה בנות פחותות מזכרים ובכ"א הן יורשות מדיון בנות אבנים, אי"כ אז שבני יירשו את גדולתי, ואפי' שבאיכות הם פחותים מיהושע

בכ"א מדיון בנים שיירשו. אמר לו הקב"ה כדאי הוא יהושע ליטול שכר שימושו שלא מש מתוך האהל.

כו כ. ונתת מהודך עליו. אומר רש"י וביותר בגמ' בב"ב עה. זקנים שבאותו הדור אמרו פינ משה כפי חמה ופני יהושע כלבנה וכו'. יש לעיין מדוע רק הזקנים אמרו ד"ז, מה עם הצעירים? וי"ל, ע"פ רבינו חננאל, שכל הארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא קידשו את החודש ע"פ הראיה, אלא ע"פ החשבון משום שלא ראוי את החודש והלבנה נעלה דהעננים כיסו הכל. ולכן רק זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה כי הצעירים לא ידעו מה זה לבנה וחמה. נפתלי שבע רצון.

כח טו. ושעיר עיזים לחטאת לה'. רש"י כאן מביא את דברי הגמ' שהטעם שנאמר כאן לה' בשונה מכל השעירים משום שעשיר ראש חודש הוא כפרה לה' שמיעט את היתר. והקשה ע"כ החיד"א דא"כ מדוע כשמתפללים תפילת ראש חודש ואומרים 'מזבח חדש בצינן ויזכר ועולת ראש חודש נעלה עליו ושעיר עיזים נעשה ברצון'. ויש לעיין למה הוי 'ברצון' הא שעשיר הוא כפרה וכפרה הוא הפך רצון כי רצון הוא נדבה. ותירץ ע"כ החיד"א שהתפילה שלנו ברי"ח הוא לעת"ל כמ"ש והביאו לציון עירך ברינה וגו' ושם נעשה לפניך קרבנות וכו' והיינו לעת"ל. ולעת"ל כתוב שיהיה אור הלבנה כאור החמה ואז כבר לא יצטרך כפרה על מיעוט הלבנה כי זה גדל, ולכן השעיר אז יהיה לרצון.

כח כז. ונעש כאשר ציווה ה' אותו ויחא את יהושע ויסמוך ידו עליו. אומר רש"י ויסמוך את ידיו בעין יפה ויותר ממה שנצטווה ויעשה ככלי מלא וגדוש ומלאו כחמתו. יש לעיין מה הוסיף רש"י ככלי מלא וגדוש. י"ל חיידוש נפלא על כך כתב רבי יוסף שליהנטרש שחיה בסוף פרשת וזאת הברכה מסופר על פטירתו של משה ונאמר שם יתמו ימי בבי אבל משה ויהושע מלא רוח חכמה כי סמך את ידו עליו. ויש להקשות איך כתוב ויהושע מלא רוח חכמה הרי אמרו חז"ל (תמורה טו) ששלושת אלפים הלאות נשתכחו בימי אבלו של משה ואיך נשאר יהושע מלא? ולפי רש"י"י כאן הכל מצויין כי רש"י כאן כותב שיהושע היה מלא וגדוש וביים אבלו של משה שנשתכחו וכו' הוא נשאר מלא.

כט א. ויום תרועה יהיה לכם. יש לעיין מדוע בסדר התפילה של ראש השנה נקרא ר"ה הכי הזיכרון בשונה מהלשון שהקב"ה אמר בתורה יום תרועה? וי"ל דהנה הכל יקר ביאר מה טעם נקרא חג הפסח בשם פסח ולא חג המצות כמו שקרא לזה הקב"ה בתורה? ותירץ ע"פ ר' ברוך ו. שבתפילין של הקב"ה הוא משתבח בישראל וכתוב שם מי כעמך ישראל, ואילו בתפילין שלנו כתוב ה' אחד והיינו כבודו של הקב"ה, ולכן בחג פסח הקב"ה קורא לזה חג המצות כי הוא משתבח בישראל שיצאו ממצרים בחיפזון עד שלא הספיק בצקם לחחמץ, ואנו קוראים לזה חג הפסח ע"ש שהקב"ה פסח עלינו. ולפי"ז מיושב היטב למה הקב"ה קורא לר"ה יום תרועה כי הוא שבח לישראל שמריעים לפניו וממליכים אותו, ואילו את קוראים ליום הזיכרון ע"ש שעולה זיכרונו לפניו לטובה.

כט יב-טז. ובחמשה עשר יום לחודש השביעי וגו' ושעיר עיזים אחד לחטאת וגו'. מי ששישם לב יראה שנינו בפסוקים שלפנינו: ביום הראשון וביום השני כתוב, שעיר עיזים אחד חטאת, וביום השלישי כתוב שעיר חטאת (בלי עיזים), ברביעי שוב כתוב שעיר עיזים, ומחמשיש ואילך כתוב שעיר בלבד. ויש לעיין מה הטעם בזה? י"ל, אומר הגאון, שמדובר על חג הסוכות, שביום הראשון מקריבים 13 פרים, בשני 12, בשלישי 11, וכן הלאה כל יום מוריד אחד עד היום האחרון שבו מקריבים 7, ס"ה 70 פרים כנגד 70 אומות. ואיתא בזוהר שבשעים האומות עיקרן הם מעשו וישמעאל, (שמרון וניקוח כולן), וזה מתחלק של 35 כנגד ישמעאל, ו-35 כנגד עשו. עוד איתא שם שישמעאל נקרא שעיר עיזים, ועשו נקרא שעיר סתם, וכעת מובן. הראשון ובשני (שעיר עיזים) 13 ועוד 12 כנגד ישמעאל ואי"כ זה כבר 25 כדי להשלים ל 35, מוסיפים את ה-10של הרביעי שגם הם שעירי עיזים, שאם גם בשלישי שיש בו 11 היה כתוב שעיר עיזם זה היה יוצא 36. ולכן כתוב רק הראשון בשני וברביעי שעיר עיזים, שזה בסך הכל 35, ובכל הימים האחרים שהסך הכל שלהם הוא גם 35 כתוב סתם שעיר, שהוא כנגד עשו.

בין המצרים. על מה חרבה ירושלים: יש סתירה בגמ' בדברי רבי יוחנן על מה חרבה ירושלים: פ"א כתוב אמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שנאת חינם. ובמקום ארי כתוב אמר רבי יוחנן, לא חרבה ירושלים אלא משום שהעמידו דבריהם על דין תורה. לכאורה זו סתירה. וי"ל ע"פ רבי יוחנן שלישי, אמר רבי יוחנן אקמצא ובר קמצא חרבה ירושלים. ששם הבעה"ב צעק על בר קמצא והכמנים שהיו שם לא מיחו, ונשאלת השאלה למה הם לא מיחו, וי"ל שהם אמרו אם בעה"מי שונא אותנו, סימן שזה בהיתר, ומה היתר, שראה בו דבר ערוה ביחודי, שזה מותר לו לשנוא, כדאיתא בפסחים קיג: (על שונא לטעון, שמסביר איך שייך שונא, ולמה צריך לעזור לו, הרי"ז שונא בהיתר) ואי"כ חזורת הקושיה למה נענשו ע"כ ונחרבה ירושלים הרי זה הוא רק ע"פ דין, אבל לפנים משורת הדין לא ישנא, יעריי"ש. וכעת מובן, ירושלים חרבה בגלל שנאת חינם, שאמנם השנאת חינם בקמצא איתא מותרת ע"פ הדין, אבל זה גופא הבעיה שהעמידו דבריהם ע"פ דין, ולא הלכו לפנים משורת הדין.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני השעה

ובני קרח לא מתו - יש קונה עולמו בשעה אחת: על הפסוק ובני קרח לא מתו פירש"י להם היו בעצה תחלה ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנום וישבו שם. ובאילת השחר עה"ת כתב וז"ל: והנה הלשון הרהרו תשובה בלבם משמע שלא התוודו ולא התחרטו וקיבלו על העתיד, אלא רק הרהרו בתשובה ובזה הם כבר זכו להינצל, ורואים מזה כמה מועיל הרהור טוב (ובלבד שיהא הרהור אמיתי) ויש קונה עולמו בשעה אחת, והקב"ה דן את האדם על כל חלק ממחשבתו, לא רק במחשבת הרהור עבירה, דגם הרהור טוב של חרטה לזכרים בחשבון. **כידוע בני קרח היו הצעירים** שליבו את המחלוקת והם היו המערבבים חזק בכל ענייני המחלוקת וסחפו עוד ועוד אנשים, ובכ"א הם ניצלו בזכות שברגע האחרון הם חזרו בהם וחזרו בתשובה אז הם ניצלו, וצריך לדעת שהעולם הוא לא הפקר ומי שחוטא ולא שב בתשובה סופו שנענש, ומי ששב אפי' ברגע האחרון לפני מיתתו תשובתו מתקבלת בראון ויש קונה עולמו בשעה אחת. מלבד מי שאומר אחטא ואשוב שאז אין מספיקים בידו לעשות תשובה. ותשובה היא מצווה חשובה שמוטלת על האדם באופן תמידי, והיינו כל הזמן להתייבב על דרך טובה והיינו לעשות שינוי לטובה, ואם למשל יש אצל האדם רפיון לבידורים אסורים הוא צריך להתגבר ולהישמר יותר ואפי' שהוא לא מצליח אבל עצם זה שהיה ממתקדם והיהוים לא אמר איזה לשון הרע שהיה לו על הלשון, או איזה רכילות עסיסית אפי' שעדיין הוא חוטא בזה זה כבר נקרא שהוא מתייבב על דרך טוב ולאט לאט הוא יצליח, אבל כשאדם כל הזמן חוטא ולא מנסה אפי' לחזור בתשובה אלא כל ימיו בעבירה וכשהוא עובר עבירה הוא לא מרגיש שום רגשי חרטה ואין לו כלל רצון לשנות את דרכו, כזה אדם הוא חוטא גדול וגדול עונו מנשוא, אי הקב"ה נתן לו מתנה את התשובה והוא לא משתמש בה אלא הוא מזולל ולמרות שיש לו את האפשרות להתחרט ולעשות איזה פעולה של תשובה או נסיון לכך והוא לא עושה, כזה אדם צריך לזכור ולדעת שהעולם הוא לא הפקר ועל כל דבר יביא ה' למשפט, ומי שהוא כן חוזר בתשובה אז אפי' שחטא בחטאים גדולים ועצומים, ועבר על עבירות הכי חמורות הקב"ה מקבל אותו בראון והוא ניצל מכל הדינים שהיו מורים להיות לו. כמה אני צריכים להודות לה' על המתנה הנפלאה הזאת שהוא מסכים לפתוח לנו דף חדש, ועיי' שנודה לו עיי' ונרגיש את זה זה יעזור לנו גי' להשתמש

במתנה הגדולה והנפלאה הזאת. **הח"ח בספר דבר בעתו** פרק י"א כתב שאדם שנמצא במצב של נסיון על קיום התורה והמצוות ומתגבר על זה בכל הכח יכול לקנות בזה את עולמו. ובמחנה ישראל חלק א' פרק יט כתב: הביא מחז"ל על המתגבר דבר עבירה ומסיים כך: עיי' צריך לידע כל איש ואיש בדרויותיו אם נזדמן לו איזה ענין כי אסור ונתגבר על יצרו לכבוד השי" בודאי יזכהו הקדוש ברוך הוא למדרגה רמה בעוה"ב שיהיה לאות ותפארת בתוך ישראל וגם בעוה"ז לו ולכל דורותיו הבאים אחריו שיהיו מגבורי ישראל ויזכו לעשות תמיד הטוב והישר בעיני ה'.

פעמים רבות אדם מתעורר מחדר חיזוק שהוא שמע ותופס את עצמו עד שהוא משנה את כל חייו מן הקצה אל הקצה, והוא בכלל מה שאמרו יש קונה עולמו בשעה אחת. **נביא כאן כמה סיפורים** על אנשים שבחיזוק והחלטה של רגע אחד שינו את חייהם לטובה וקנו את עולמם. כאשר החפץ חיים היה ילד בגיל ארבע עשרה מת עליו אביו. בגורלו נפלו נסיונות קשים. באותו זמן גברה בוילנה יד ההשכלה והשפיעה רבות על בני הישיבות ללכדם במצודותיהם, ולהעבירם על תורתם ודתם. המשכילים שמו עין על הח"ח וניסו כמה פעמים להסיר מדרכו. משכיל ידוע ששימש כמורה הראשי בבית המדרש לרבנים בוילנה שנוסד בהשפעת המשכילים, היה בא לעתים קרובות לבית המדרש שלמד בו ר' ישראל מאיר וניסה לשוחח עמו, אבל ר' ישראל מאיר לא שעה לדבריו ונשאר בתמימותו. ר' ישראל מאיר היה מספר תמיד על מאבקיו באותו זמן ומזכיר את מאמר חז"ל: יש קונה עולמו בשעה אחת כי הכל היה תלוי ברגע אחד, ברגע של החלטה לכאן או לכאן. פעם כבר עמד עליו אותו משכיל להסיתו ולהדחיקו, עד שר' ישראל מאיר נאלץ לברוח לעיירה קרובה, המאבק הזה חישל את הכרתו והגביר את אמונתו המוצקה שליותה אותו כל ימי חייו. **אנו שומעים רבות** על אנשים שבחיזוק של רגע תפסו את עצמם והשתנו לכל החיים. **רבי יחזקאל אברמסקי** אמר על עצמו בגיל עשרים תפסתי את עצמי.

רבי עזרא ברזל שהיה מגדולי הת"ח בבני ברק סיפר על עצמו כך: כשהייתי ילד בן ארבע עשרה למדתי בירושלים היכן שלמדתי, היו לי נסיונות קשים, יכן ללמוד או לא ללמוד, מה שהיוס קוראים לזה משבר. בקיצור, הלכתי כמו סהרורי ולא היה מי שיעזור לי, לא היה לי עם מי לדבר, לא היה מי שיבין אותי. 'נכנסתי, בשרוני, לבית המדרש אשר בשכונת כרם בירושלים. וכשאני נכנס, אני רואה שני אברכים צעירים, אחר נישואיהם, וישיבים ולומדים חברותא בשקידה, האחד מהם היה רבי טוביה לסיצין ורעהו רבי אהרן בריסקר

(ביאליסטוצקי) היו הם שני אברכים צעירים אריות בתורה, תקופה קצרה אחרי נישואיהם, ואולי עוד בשנה הראשונה, וישיבים ולומדים יחד בחברותא, בלי לדבר דברים בטלים, הם לומדים ולומדים, אנשים נכנסים לבית המדרש ואנשים יוצאים, הם לא מתעניינים בשום דבר, לא אצפת להם מכלום, שש שעות. נדלקתי מזה, חשבתי עצמי, אם אברכים אלו יכולים ללמוד בחשק כה עז, בודאי אוכל אף אני ללמוד כן, ומאז נכנסה בי חשקת התורה, התיישבתי ללמוד, ומאז אני לומד ולומד עד היום הזה. הוא היה אז בן ארבע עשרה, בגיל עשרים הוא סיים על באמת שלשה סדרים, וידע לומר אותם בעל פה גמרא עם תוס'. היתה תקופה שהוא למד עם רבי שלום שברדון, כאשר היו שניהם בחורים צעירים. והיה פעם שהם התיישבו ללמוד למחרת פורים, והתחילו בלימוד מסכת 'בבא בתרא', וממחרת פורים עד ראש חודש אייר הם למדו 'בבא בתרא' שמונה פעמים. בצורה רצינית.

כפי הידוע היה הרב אלישיב בעל רגש גדול והתענג על תפילה כהלכתה, שנאמרה בהשתכחות לב ונפש. ביום מן הימים הגיע לירושלים בעל התפילה הנודע, החזן ר' יוסליה רוזנבלט, שהתעתד לעבור לפני התיבה בבית כנסת החורבה, כשכל אנשי ירושלים באים לשמוע אל הרינה ואל התפילה. הרב אלישיב שהיה באותה העת נער צעיר, חשק גם הוא לשמוע את קולו המשתפך של החזן. במשך שעה ארוכה הוא התלבט והתחבט בדבר. מחד אין ראוי לבטל תורה עבור זמרה, אך מאידך מדובר בהזדמנות נדירה, שמי יודע אם תחזור שנית. לאחר שחך בדעתו שוב ושוב, גמר בדעתו ללכת לשמוע את החזן הגדול. אולם לאחר כברת דרך קצרה עצר מדרכו וערך חשבון נפש נוקב, שבמהלכו תהא האם להמשיך לצעוד לעבר בית הכנסת או לשם פעמיו אל בית המדרש לשוב וללמוד. בחלוף השנים סיפר הרב אלישיב: באותם רגעים עצרתי וחישבתי הפסד מצוה כנגד שכרה וכמה מני אפסיד אם אלק' לשמוע את קול החזן. הרגשתי, שבלבבי ניטשת מלחמה עזה, אך לבסוף החלטתי שלא ללכת ושבתי לבית המדרש. בעוד כל ירושלים נוהרת אל עבר בית הכנסת החורבה בציפייה לשמוע את רינת החזן, הוא צעד בכיוון ההפוך לעבר בית המדרש ועל תורתו ושקידתו. בהחלטה נחושה זו, סיפר, קניתי את עולמי ברגע אחד, וגמרתי בדעתי להקדיש את כל חיי לתורה הקדושה ואין זולתה.

בספר ללא שם מובא כמה סיפורים על תלמידי רבי בן ציון פלמן איך קנו עולמם בשעה אחת בזכות מילה טובה שלו. בישיבת מכונובה, בשנים שהרב פלמן מסר שיעורים שם בישיבה היה בחור לא טוב בלשון המעטה עד שבאחד מהשיעורים, הרב פלמן שאל סתירה משני מקומות במסכת, ואותו בחור ענה לו סבא לחלק ולתקן את הסתירה. בעת שענה הוא הקשיב ואמר כי זו סבא טובה, והסביר לתלמידי השיעור מה שאמר. והנה. באותו יום בשעות הערב, שלא כרגיל ולא כמתוכנן, הגיע לישיבה וחיפש את הבחור. מספר אותו בחור כאשר מצאנו, נישא אלי בשמחה כאשר בידו קונטרס 'שלמי תודה' שיצא לאור באותם ימים, ואמר: 'באתי לכאן לישיבה כדי לתת לך מתנה עבור הסברה שאמרת הבוקר, כיון שעד עכשיו אני נהנה מהסברה שאמרת'. הדבר עשה עלי רושם אדיר. ומאותו לילה נהייתי 'מחובר' יותר לסוגיא ולגמרא, והיחס הזה נתן לי דחף עצום ללמוד, ומאותו ערב ניצלתי את שנות חברותי לתורה. וכיון שלמדתי יותר טוב, לאחר כשבוע אמרתי לו בייאור נוסף בסוגיה, ובשעת מעשה חשב על הדברים שבתורה. אך למחרת לפני השיעור קרא לי ואמר: 'חשבתי על הדברים שאמרת אמש כתשובה על מה ששאלנו, וזו תשובה אמיתית'. ושוב הוציא קונטרס נוסף בשמחה והעניק לי כהכרתו טובה על התירוץ הנכון שלי. ראיתי שהוא באמת שמח מהחידוש התורני שלי.

יהודי שכיום, הוא מגיד שיעור בשיעור ג' בישיבה קטנה בבית שמש. הוא סיפר כך: בשיעור א' בישיבה קטנה, הייתי בחור חלש בלימודים, בקושי למדתי, ולא הבנתי את הנלמד. הייתי נחשב לבחור חלש בכל קנה מידה. תלמיד חכם פלוני סידר לי חברותא מדי ערב בבית הכנסת 'נחלת משה' בבני ברק. ראיתי את ר' בן ציון מפעם לפעם והוא ראה אותי אבל מעולם לא דיברנו, מה לילד קטן בשיעור א' בישיבה קטנה עם רב המקום. יום אחד בסוף הקיץ התקיימה בקהילה 'הכנסת פורים תורה'. מנהג המקום שלפני שמכניסים את הספר תורה לארון קודש, קוראים בו בתורה, ובסיום מנגיחים את הספר – הגבהה וגלילה. בעת ההגבהה נדחקתי למקום והחזקתי את הכתר של הספר כדי למסור אותו לגולל. מיד כאשר מסרתי את הכתר לגולל התכופף אלי מישוה – הרב פלמן – תפס את ידי בחביבות ואמר לי משפט קצר באהבה רבה: "אם תלמד טוב אז גם על הראש שלך יהיה כתר תורה". מעולם לא דיברתי עמו, ומסתמא הוא לא ידע מי אני, אבל המשפט שאמר לי, נתן לי כאילו בעיטה לגובה. לגובה! לגובה גבהים! אינני יכול להסביר את זה, אבל קיבלתי חיזוק. תפסתי את עצמי ללימודים ברצינות בשקידה וברצון עז, ועליתי על דרך המלך. מידי פעם כאשר היה לי קצת קשה נזכרתי במשפט 'את תלמד

טוב יהיה על הראש לך'...". המשכתי את השיעור גם בישיבה גדולה. והיום הנני ר"מ בישיבה בשיעור ג', לא שזה הכוונה ליתר' על הראש, כי 'כתר תורה' שעל הראש לא נמדד דווקא במשרה כזו או אחרת, אבל זה רק ביטוי למצב שלי מול מה שהייתי, לפני שר' בן ציון ניסה להניח לי את הכתר על הראש'...

ישנו סיפור שהתפרסם לפני ארבע מאות שנה עיי' בעל המגלה עמוקות' בגדול אימת הדין: הסיפור הוא על זוג קצבים שותפים שהאכילו רבבות יהודים במשך שנים נבילות וטריפות, ולימים כשנודע להם כמה חמור הדבר הם פנו למגלה עמוקות ובקשו דרך לשוב בתשובה שלימה. המגלה עמוקות הביא להם את הדרך אשר ישובו, שהם יודו בדרך בפני כל העיר ויסימנו עיי' בזיונות ויסורים עד אין מספר, ויקבלו עיי' סגופים גדולים וישונו בתשובה שלימה. ואכן הם עשו כן בשמחה עצומה, ואז המגלה עמוקות שהיה קדוש הלוי הוא ובית דינו נתנו להם אגרת שעם זה הם יתייבבו בפני ב"ד של מעלה וזה יפתח להם את השערים. זוג הקצבים התחייבו זה בפני זה שמי שימות קודם יתגלה לחבירו בחלום ויאמר לו מה סדר העניינים ואיך דינם אותם בב"ד של מעלה. ואכן כך היה, אחד השותפים נפטר לב"ע ולאחר כשלושים יום הוא התגלה לחבירו בחלום והוא נראה זורח באור יקרות ופניו כפני הלכנה בתפארתה, וכולו מראה קדושה מופלאה, וכך הוא סיפר: מיד כשנפטרתי לבית עולמי באו להתנפל עלי חיות מפחידות ובריות משונות בתערובות של איש פרא וחיות יער ודמויות מסמרי שער שרצו לקרוע אותי לגזרים, אך כל הזמן עמדו משני צדדי שני מלאכי רחמים שממרו עלי מכל משמר. ואז כשביאו לקבור אותי, הדמויות המפחידות כמעט הצליחו לקרוע אותי מהם אך בחסד ה' עלי ניצלתי מציפורניהם. ואז אני הרגשתי שאני מרחף ולפתע רואה את עצמי בשמים נמצא באולם עצום בלי סוף והכל מאיר שם בפאר ובהדר וליכולים מאירים את כל האור באור שא"י להסבירו לבר אנוש, ואז אני רואה שדנים נשמה נשמה כמו שדנים אלו ולכל נידון מגיעים עדים לכאן ולכאן והאדם מאשר כל מה שמעידון עליו. וזה שנפסק דין לגי' מיד מגיעים מלאכים שמלווים אותו לקול גנינה מיוחדת... והנפסק להניחם מיד מגיעים מלאכי חבלה שחוטפים את הנשמה המייללת והמתחרטת באכזריות כליוון הגיהנום. ואז לפתע אני שומע מכרכרים את שמי ושם אביו. לבי נתקף בחלחלה האם התשובה שלי עזרה או לא? ואז אני נעמד לפני ביה"ד של מעלה ולפתע תפאוס נשמעת וזעקה! מה הבאתם את הרשע מרושע הזה חוטא ומחטיא לכאן... הוא צריך להיות מושלך מיד לגיהנום... והנה המלווים שלי מנסים להראות את האגרת של בעל המגלה עמוקות, אבל אז נשמעת שאהג מי הוא בעל המגלה עמוקות שיכול למחוק פסק של אדם כי"כ רשע שהחטיא כי"כ הרבה אנשים! ואז באורח פלא הופיעה במהירות קבוצה גדולה של מלאכים מליצי יושר שפתחה במתקפת נגד וזעקה במר ליבה מדוע אתם נטפלים לשמה מעונה זו שכבר סבלה יסורים וביזיונות רבים, עשתה את כל הדרך לתשובה, הביעה חרטה בפני קהל רב על כל המעשים שעשתה, וקיבלה עיי' בהכנעה גמורה כל סוגי התשובה, וויתרה מרצונה הטוב על כל העושר שצברה והכל קיבלה בהכנעה גמורה, ובמקום שבעלי תשובה עומדים...

אך מלאכי החבלה לא הרימו ידיים, והחלו לזעוק כנגד! תראו את השואה האיומה שעשה קצב זה. ותוך שנייה התייצבו בתוך האולם רבבות נשמות מיוסרות ומייללות מרה וצועקות הוא גרם למוותו במגיפה בכלל עוונותיו. נשמה אחת צעקה היינו תניקות על בית רב שלא טעמו טעם חטא, היו לנו סיכויים לקנות תורה ויראה ובגלל עוונותיו אבדנו בעדונו ילדים קטנים. נשמה אחרת צעקה בקול רם, בגלל עוונותי הלכנו לעולמנו בעדונו צעירים ובמקום לגדל ילדיו הקטן שזה עתה נולד השארנו אותו לחסדי השכנים שהניחו אותו והוא גדל בלי אמה שתשלח אותו כל יום לחיידר באהבה ורחמים. ובעוד נשים שופכות את מרי ליבם ביונות וצם ותובעות משפט עבור מה שעשה לעולליהם ויונקיהם, לפתע נכנסים לתוך לאולים עדרים עדרים של בקר וצאן שצווחים מרה על זה שהיו גלולים וסוף סוף נקנו מיד ישראל והיו בטוחים שהישראל יביא תיקון לנשמות המיוסרות עיי' שחיטה כשרה, אלא שכשהגענו לבית השחיטה שם הוא הניף עלינו גרון ושוב חיסל את סיכוינו לתקן את מה שפגמנו והיינו צריכים שוב להתגלגל. בתוך הרעש והמהומה המלץ עף מהקומם ולאחר מספר שניות הגיע יחד עם רבבות מלאכי עליון שפתחו בנאומו הגנה וכך אמרו אל תדונו אותו הוא גדל בבית הרוס רק קצב עניין את בית דודו שגידלו באכזריות, וברגע שנודע לו מה רב חטאו הוא לא חסך שום מאמץ לשוב בתשובה שלימה, ויש דין מפורש שאדם החוזר בתשובה נמחלים לו עוונותיו. הדברים השפיעו בפני ב"ד של מעלה והם פסקו מיד שכונן שהוא עבר עבירות חמורות והוא חסא והחטיא, אבל הוא עשה אח"כ תשובה כמו שהוטל עליו ומקומו בגי"ע, ובד בבד בגלל שכי"כ הרבה סבלו בשבילו אנו מודיעים באת שכל מי שנענש בגללו יהיה גי"ע בגן עדן. מיד באו רבבות מלאכים לקחת כ"א מהנשמות המיוסרות שהיו שם לן עדן למקום המיוחד לו. ואז המשיך אותו אחד לתאר לו את האושר וההנאה שיש בגי"ע באופן שא"א לתאר. רואים כאן כמה העולם לא הפקר ועל הכל יעמיד ה' למשפט וכל יום מוטל על האדם לשוב בתשובה ועיי"כ יזכה לישועה.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

פורס את המחצלאות, הואיל והוא שרתך בכל כחו כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכר קח לך את יהושע בן נון לקיים מה שנאמר נוצר תאנה יאכל פריה. והנה יהושע זכה להיות מוסר התורה יותר מכל הזקנים כמו שכתוב במשנה באבות משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע שמסר לזקנים. והכל בזכות שימוש חכמים. וראים מאכן שגדולה שימושה יותר מלימודה שבע"פ שהיו דבור זקנים וחכמים ממנו הוא היה מוסר התורה. ורבי רשון אדלשטיין אמר שבלי שימוש חכמים זמן ממושך א"א לדעת מהי סברא ישרה ומהי סברא עקומה. ועיי' שימוש חכמים זמן ממושך שייך לקבל שליומות בתורה.

שאלה: אצל הבנות כבר התחילו ימי החופש ואנשים לפעמים מרוב שיעמום אוכלים הרבה האם יש חסרון לאכול הרבה כשהאכלים הם בריאים? **תשובה:** כן בוודאי! ודין זה מופיע ברמב"ם בכמה מקומות (ובעיקר בדעות ט טו) וכן בקיצור שו"ע, והם מבארים מדוע זה בעיה, כי כשאוכל הרבה אז מערכת העיכול לא עובדת כראוי, ונוצרים הרבה רעלים בדם, ומחלות שונות ומשונות, והוסק הרמב"ם שזה גורם אף למוות חלילה, כי הגוף הוא כמו מכשיר חשמלי, למשל מייבש כביסה, אם תדחוס לתוכו הרבה הוא לא יפעל את פעולתו כלום.

שאלה: ידועים דברי האר"י שעל האדם לספק כל רצונות וצרכי אשתו אף ידו משגת כ"כ. והנה יש להקשות ע"כ מדברי הח"ח בביה"ס סימן תקכט שכתב שם שעל האדם לא להיכנע לפיתויים של אשתו וינהל את ביתו כפי ערך הרווחתו ולא יותר, האם הח"ח חלק בזה על האר"י? **תשובה:** ברור שלא! כי גם דברי האר"י הם רק כשיש אפשרות ובדוחק ייתן, אבל ללוות ואח"כ להיכנס לגילגולי הלוואות וגמחיים כשלא יודע מהיכן יהיה לו להחזיר, גם האר"י סובר שאסור לתת ויזהר מלשמוע לפיתויים.

שאלה: בימים אלו יש אנשים שמתארגנים לצאת בימי בין הזמנים (החופש) לנופש וכ"ו. מה הנופש שהכי ראוי לבחור בו בשביל השלמות של הילדים? **תשובה:** המציאות מוכיחה בחוש שמי שיוצא לנופש יקר בבתי מלון וכדו' לא נח יותר ולא נהיה אדם יותר מאושר וגם לא מעניק לילדים את מלוא תשומת הלב שהם זקוקים לה כדי לגדול בריאים בגופם ובנפשם. וידוע שיעקר ההנאה של הילדים בחופש זו שהייה בצוותא עם ההורים והיחס המקשיב המפנק והשונה שהם מקבלים מהם בימות החופש. וברור שילד זיכור לכל החיים ויהיה לו טוב בנפש ובנשמה אם הנופש עם ההורים יתבטא בעצם העובדה ששני מקום מגורים והוא נמצא עם משפחתו בתנאים של רוגע ושלווה ויש להורים את כל התנאים והזמן להעניק לו יחס חם ואוהב. וזה שווה בעינינו פי מיליון מאשר מה שיכול לקבל בשהייה באיזה מלון נוצץ.

הלכות הקשורות לפרשה

מדיני ראש חודש: ובראשי חדשים. בפרשתנו קוראים את דיני ראש חודש. נביא כאן כמה דינים לראשי חדשים: **נהגו הנשים** לעשות שינוי בראש חודש מימות החול. ובעיקר נהגו שלא לתפור ולטוות. והעובדת הפריה ויכולה להשתמש ברי"ח כגון שהיא עצמאית לכתחילה תחמיר ע"ע. וכשאנה יכולה להחמיר משום צרכי פרנסה קשים יכולה להקל וביום הראשון של ר"ח יש להקל יותר. ובכ"א תנהג איזה משנה שונה מימות החול. ונהגו להחמיר מהחלה. סריגה דינה כתפירה. וכיוון שרוב הנשים לא תפירות נהגו להימנע מכביסה. ולגבי מכונת כביסה שזה רק לחיצת כפתור יש שנהגו לומר לבצל וכדו'. ורבים נהגו להקל במכונת כביסה. ומגיהוץ וייבוש ראוי להימנע. אבל האנשים מותרים בכל המלאכות.

חידות

חידות שינון הפרשה: **חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב.** א. אביו וסבו של הקנאי הצדיק? אצלזר אהרון. ב. ניתנת לפנחס? ברית. ג. ממשפחות שבט מנשה? גלעד. ד. אביו של חושם? דן. ה. משם ראה משה את א"י? הר העבריים. ו. "_____ משה את משפטם לפני ד'". ויבא. ז. נשיא שמעון שחטא ונהרג בדקירה? זמרי. ח. אביו של צלפחד? חלה. ט. תמיד של בין הערבים נשחט ממזרח ל? (רש"י) טבעות. י. איש על העדה? יהושע. כ. מן האנשים שנותרו? כלב. ל. אבי יונבד? לוי. מ. הים הראשון והשביעי של פסח הם שניהם? מקרא קודש. נ. מבנות צלפחד? נועה. ס. מובאת עם הקורבנות? סולת. ע. בכור יהודה? ער. פ. שם העי"ז של מדין? פער. צ. המדינים היו לבניי? צוררים. ק. פנחס _____ את _____ ד'. קינא, קנאת. ר. יש להרבות את נחלתו? רב. ש. בעל חיים המשמש לחטאת? שעיר. ת. מבנות צלפחד? תרצה. **חידות על פרשת שבוע:** א. דורות רצופים בפסוק אחד? ב. פסוק בפרשה שכל התיבות מסתימות באות מס': ג. מה

תורה החביבים מסדר הקרבנות, אין לנו בזמן הזה כמובא בכל הראשונים, והוא פשוט מאד להלכה. ואין הבדל בזה בין מנהגי רבותינו ואנוני וצדיקי אשכנז, לבין גאון צדיקי ספרדים או חסידים הי"ו. והרבה יש להצטער על הפרת הסדר הקדוש והמקובל הזה. בשו"ת אור לציון בעניין אמירת הקרבנות כתב: הדבר פשוט כיון שהמנהג לומר את כל הנוסח כפי שהוא מסודר בסידורים, אין לבטלו בחינם. והוא נוסח התפילה ואף תלמידי חכמים הלומדים כל היום אינם פטורים מלאומרם.

שאלה: בפרשתנו מובא אך בגורל תחלק את הארץ. כתוב בחז"ל שאסור לשאול בגורלות וכן פסק בשו"ע יו"ד קעט. וא"כ קשה איך היו עושים גורלות? **תשובה:** מובא בפרוסים שהאיסור הוא רק כשהגורל בגורל עתידות. אבל כשעושה גורל להכריע בין שני צדדים שאין לו בזה הכרעה ולקבל את זה כעצה שרי. וכן נהג הרבה רבי חיים קניבסקי שכשהיו מגיעים לפניו לשאול שאלות שההכרעות בהן היו באותה מידה לכאן ולכאן, הוא היה פותח תנ"ך והעמוד שהיה פותח הוא היה מסתכל מה האות הראשונה מתוך האותיות הראשונות ל או כ, אם האות היתה ל היה אומר לא לעשות ואם היתה כ היה אומר לעשות.

שאלה: אדם שמתפלל על עניין מסויים שזה נס אם זה יקרה, האם בשביל שתקבל תפילתו צריך לנכות לו מזכויותיו כמו כל נס שקורה לאדם, והאם כשהתפילה מתקבלת זה על חשבון משהו יותר? **תשובה:** כשאדם מתפלל על משהו הקב"ה נותן כח לתפילה שהיא מתקבלת ולא פוגעת כלום ובודאי לא מנכים לו מזכויותיו. כוח התפילה הוטבע במהלך הטבע הכפופה כולה לתפילה ואפי' שמתפלל על נס זה מועיל, וזה לא בגדר נס.

שאלה: ישנם הרבה אנשים שמרגישים שהם לא מצליחים להתעלות בלימוד ובעבודת ד', ומאידך מרגישים שאצל אחרים הכל הולך בקלות בלי קשיים, ואז הם נהיים מתוסכלים ומדוכאים, מה נכון לעודדם במצב הזה? **תשובה:** הדבר הנכון לעשות בזה מצב זה לחדול מלבקר ולהשוות את עצמם לאנשים אלא להתרכז בעצמו ולתת לעצמו ציונים לאיזה שוב ושוב את מעלותיו, ואז הוא יגלה שלעומת יכולותיו וכוחותיו הוא מתמודד עם זה בגבורה ועילאית, ויסוד זה אף מובא בשולחן ערוך באו"ח שכותב "כי הכל תלוי לפני ד' תברך אם עושה כל אשר בכוחו לעשות".

שאלה: איזה סגולות גדולות יש בתפילה במנין חוץ מהפן ההלכתי שחייבים להתפלל במנין? **תשובה:** תפילה במנין הוא קמיע גדול שכתבו עליו סגולות נדירות, הבית אחרון כתב שתפילה בציבור יכולה לעזור לאדם בכל דור כאילו הוא צדיק הדור, המאור ושמש כתב שהנותר להתפלל בציבור מבטל הגזירות וזוכה לפרנסה בריוח, רבי משה סולובייצק כתב שהסגולה הטובה ביותר לרפואה היא לקבל על עצמו להקפיד תמיד בכל יום להתפלל במנין מתחילתה ועד סופה.

שאלה: איזה עצה יש בחינוך הצליח לגרום לילד לרצות לעשות מה שהוריו מחכים אותו לעשות? **תשובה:** עיקר החינוך אינו תלוי במה הילד יעשה בפועל, אלא לחתור לרצון של הילד להתקדם, כי הרי ישנו הבדל עצום בין ילד שפועל מרצון לבין ילד שפועל מהכרח שמכריחים אותו בעל כורחו, וההצלחה בחינוך היא בהבדל הדק שבין לגרום לילד לעשות משהו לבין לגרום לו רצון לעשות, דהיינו לא רק להשקיע בידיעת התורה אלא להשקיע יותר באהבת התורה, וכך בכל דבר ודבר להשקיע בהסבר על ערך התפילה, על יקרות התפילה, על היופי העצום שיש בתפילה, וכך הילד יתחבר לאט לאט למתיקות של התורה והתפילה, לעשות עסק חיובי גדול מכל הצלחה ועליה בתורה, מכל מבחן שהילד עשה, מכל התגברות של הילד, וכך הילד יאהב ללכת לחיידר ללמוד, ואחרי הרצון יגיע המעשה ונצליח בחינוך הילדים.

שאלה: האם מותר לבחור לערב את צוות הישיבה במידע על בחור שעושה נזק רוחני לשיבה? **תשובה:** באופן עקרוני בחור לא צריך להיות מלשין ולהודיע לצוות הישיבה על בחור שפוגע בתקנו של הישיבה, כך אמר רבי חיים קניבסקי. אך יוצא מהכלל בחור שעושה נזקים רוחניים לבחורים אחרים, כגון שמביא ומראה לאחרים מכשירים פסולים וכדו' שיכול בקלות לקלקל אחרים, וודאי ראוי לומר זאת למישהו מהצוות, שידוע שמתפל בעניין זה באופן ראוי.

שאלה: מה הטעם יהושע זכה להיות היורש של משה? **תשובה:** פירש"י על הפסוק יפקוד ה' אלוקי הרוחות כתב: כדאי הוא יהושע לטול שכר שמושו שלא מש מתוך אהלה. וזהו שאמר נוצר תאנה יאכל פריה. ומקור הדברים הוא במדבר שם כאן: אמר לו הקדוש ברוך הוא בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד והוא היה משכים ומעריב בית הועד שלך הוא היה מסדר את הספסלים והוא

שאלה: מה קנאות לשם שמים שמקבלים ע"י שכן כפנחס? **תשובה:** בפרשתנו מובא שפנחס קיבל מתנות גדולות מאוד מאת הקב"ה תחת אשר קינא את קנאת השם. בחז"ל מובא שמלאכי השרת בקשו מהקב"ה שלא יתן לפנחס כל תמורה על המעשה שעשה וזאת משום שלא כל אחד רשאי לקנא לאלוקיו כי בקנאות חייב להיות שיהיה בצורה זכה וטהורה היא כונתו, כעצם השמים לטהרה, ואם יש בלבו שמץ כעס ורגוז, לא ניתנה לו רשות לפגוע בנפש זולתו, ורק כאשר קנאותו כל כולה על מדת הרחמים עומדת, רשאי הוא לקנא קנאת ה' צבקות. מלאכי השרת שאינם בוחנים כליות ולב, חששו הם שפנחס בעל חימה הוא, עד שהעיד עליו וידע תעלומות, אמנם קנאי בן קנאי הוא, אבל גם משיב חימה בן משיב חימה, ובלב מלא רחמים בא לקנא קנאת ה' צבקות. וזה מה שבא הכתוב ויחסו אחר אהרן, שבאלו המידות קינא לשם אלקיו והרג נשיא בעמיו. לא קנא פנחס אלא במדת השלום, ובדין הוא שיטול שכרו. אבל יש קנאות שהיא לא לש"ש והיא מגינה ממקום לא טוב. אותו אדם שמקנא שלא לש"ש, רצה שיהיה לו במה להילחם הוא שואב חיות מכך. והיינו שיש אדם שמחפש פורקן לכעס והחימה שיש לו, ולכן כל פעם הוא מחפש על מה לקנאות קנאת ה', וברגע שאין על מה לקנאות, הוא לא רגוע, הוא חייב לייצר ולחפש בעיות שיהיה על מה לקנאות, על מה להוציא את חמתו וכעסו. בדומה לזה אמר הרב שלום שברדון בני אדם בדרך כלל מחפשים לבנות את עצמם לעלות ולהתעלות, משקיעים מאמצים וגינה להתקדם בעבודת ה' לפי תכונותיהם, יש הזוכה ללמוד או ללמד, ישנם בעלי חסד וגם אנשי עבודה יראה תפילה וכהנה, כל איש לפי חלקו שה' נתן לו. אך לפעמים אפשר למצוא אנשים מסוג אחר, ליבם חם לדברים שבקדושה, אלא שקשה להם עם עצמם, הם אינם מתקדמים בעבודת ה' האישית הפרטית, ומאחר ועם עצמם קשה להם, כתחליף החליטו להתמודד עם אחרים, לעמול על תיקונו של הזולת, לדאוג לעבודת ה' של אחרים. אותם יהודים מגלים מהר מאד נפילות של יהודים, לומדים היטב את חטאיהם של אנשים אחרים, ומה הם עושים? מתחילים בפרסום מודעות מחאה, יש להם כספי צדקה, והקנאות מתחילה בכל עוז לקנא לכבוד ה', הם מפנים את יראת השמים שלהם לכתובת אחרת, לא כלפי עצמם אלא כלפי אחרים, וזעקים משמאצים את החוטאים, רומסים אותם, ובדרך כלל גם עושים שטייגן במצוות המחאה, מחדשים הידורים והידורי הידורים במצוות הקנאות, וקוראים מי לה' קנא קנאתי לה'. ולמעשה צריך לדעת שהקנאות מידה טובה יש בה, אך תנאי אחד צריך לה, שיהא עם פי תורה, ולאחר שרכש כל המידות טובות, אז יכול להתרכז במידת הקנאות.

שאלה: בפרשה אנו קוראים את פרשת התמיד, מה החיוב לומר פרשת התמיד? **תשובה:** . בשו"ע סימן א' ומ"ח מובא שצריך לאומרה בכל יום קודם התפילה, ובמ"ב מ"ח א כתב: והיא במקום הקרבן קרבן התמיד בזמן שאין בהמ"ק קיים ואין יכולין להקריב קרבנות מי שעוסק בהן ובפרשיותיהן מעלה עליו הכתוב כאלו הקריבום, ובוזרה כתוב שכל המזכיר בפיו ענין קרבנות והקריבה, ברית כרותה היא שאלו המלאכים המזכירים עוונותיו להרע, אינם יכולים לעשות לו רק טוב. וכתבו הפוסקים שהוא קרוב לחיוב ואין לבטלה. וביה"לכות שלמה' לרש"י אויערבאך כתב: דעתו לא היתה נוחה ממה שנתרופף מלומר פרשיות הקורבנות והיה מורז התלמידים על כך, וכן בתנ"י יש לחנך התלמידים לומר עכ"פ חלק מפרשת הקורבנות. וכן כותב בילקוט יוסף: אף בני ישיבות ותלמידי חכמים ישתדלו לומר בכל יום פרשת הקרבנות ואיהו מקומן. ויש להוסיף שעניין אמירת קרבנות הוא לא רק לחסידים ועדות המזרח אף לציבור יוצאי ליטא, אך תנאי שך נשאל פעם: האם ראוי להקפיד בישיבה על אמירת סדר הקרבנות שלפני תפילה, שתובתו היתה חד משמעית: ראוי שבני הישיבה יאמרו קרבנות! עוד הוסיף ואמר שראוי להמליץ לכל בן תורה שיקדים לבוא לבית הכנסת כעשר דקות טרם תחילת התפילה ויאמר בנחת את סדר הקרבנות. על שך עצמו הקפיד מאוד על אמירת סדר הקרבנות. הרב ר"מ פיינשטיין מסופר: תפילתו היתה נמשכת כל בוקר במשך המעלה משעתיים תמימות אז היה שופך את לבו בתחנונים לקונו וכמונה מעות. בשעת אמירת קרבנות היה מפרש לעצמו דיני ותורת קרבנות והיה נראה כאילו הוא שונה עתה משניות זבחים בסדר לימודו. על הרב שטיינמן מסופר: הקפיד לומר קרבנות לפני התפילה. על רמ"י ליפקוביץ מסופר היה מקדים את זמן הופעתו לתפילה בישיבה כדי לומר את הקרבנות במתון קודם התפילה. על הרב אלישיב מסופר: כשהיה בבית חולים באיטליה האחרון לפני הסתלקותו העירי אותו אחרי כמה ימים שהיה בהרדמה אמרו לו שכבר ניתן להתפלל מנחה ואף בזמן שהיה במצב כה קשה הוא פתח באמירת הקרבנות. ובשו"ת שבט הלוי ז, יד כתב: וענין תורתו אומנותו לפרט לומדי

שונה משפחת ימנה משאר המשפחות בפרשה ז. 11 פרשות בפרשה: ה. תעש שמות של נשים בפרשה?

תשובות: א. בנות צלחת בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה בן יוסף. ב. זו טו. ג. כולם מסתיימים באות י בסוף שמותיהם, ואילו ימנה מסתיים באות ה. ד. אמור (כה יב) פתס (כה יא) קרח (כו ט) מטות (כו ה) במדבר (כו סד) צו (כב ב) חוקת (כא יא) בהר (כו ו) נחמה (כו יב) שמות (כו נג) בו (כז יח). כזבי (כג יג) מכלה, רועה, חגלה, מלכה, תרצה (כו לג) שרח (כו מו) יוכבד מרים (כו נט).

חידות ידע תורני: א. איזה בעל חי מטמא באוהל למי"א (חוץ מאדם)? ב. איך יכול להיות שבגת שני שולחנות, שניהם ריקים וז' אוקד וז' מוקצה ואי' מוקצה? ג. אסור לרכב על עגלה שנמשכת ע"י שור וחמור משום כלאים - באיזה אופן מותר לרכוב על ידי שור וחמור? ד. מתי אנשי העולם יהיו בגובה מאה מטר?

תשובות: א. אדני השדה (כלאים פ"ח מ"ה). ב. א' מהם היה עליו רב בבין השמות ואי' לא היה עליו. ג. אם מונח דף על שור וחמור מותר לרכב על הדף (עיקר תויו"ט כלאים פ"ח אות ו') מהגאון הגדול רבי משה שינקר שליט"א ממודיעין עילית. ד. שחנדין ק. לעת"ל כל אנשי העולם יהיו כאדה"ר שהיה גובהו 200 אמה.

חידות מאחד הרבנים: א. איזה דבר אדם לובש ולא רואים שהוא לבוש בזה? ב. איך יתכן אדם מת נעץ באדם חי וזה חי? ג. איך יתכן לא אומרים למנצח ולא אומרים לכו"ץ? ד. איזה ציפור נמצאת בתוך ג' בן אדם? ה. איזה ברכה מוזכר ב 3 פעמים הסיפורה 1? ו. איך יתכן איש אומר לאיש "אשתי"? ז. איך יתכן איש אומר לאיש "חמתי"? ח. בפרשה שם אדם ובשינוי ניקוד הנפך לשם עיר? ט. בפרשה שם אדם ובשינוי אות הנפך לשם בעל חי? י. 3 מקומות בתפילה מזכירים פסוקים מפרשתינו? יא. 3 מילים בהפטרה מופיע בתנה תוקף? יב. מה זה אליפלו והקשר לפרשתינו?

תשובות: א. "עדשות". ב. ב"ב כ. הנוול לח' חדשים. ג. מנחה כל יום. ד. צפור הנפש. ה. שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד אפילו שעה אחת. ו. עירובין נד' חטוף ואכול חטוף ואישתי (זה לשון הגמ'). ז. השית את חמתי (פרשת השבוע). ח. כיו ל"א. ט. כיו י"ז. י. פסוק קרבן שבת, פסוק קרבן ר"ח, פסוקי פרשת התמיד. יא. פסוק י"ב קול דממה דקה. יב. זה שם אדם (דברי הימים א' טו) והקשר לפרשה כי בסוף הפרשה כתוב בחומש קס"ח פסוקים אליפלו חסין.

חידות לבוגרים: א. מה שותים דרך האוזן? ב. על מה מברכים 'שהכל נהיה בדבר' למרות שלא אוכלים אותו? ג. איזה זהב מקומם במים? ד. מי מאיר גם כשהוא נמצא בחושך מוחלט? ה. מי עף בלי כנפיים? ו. איזה פקק אי אפשר לפתוח עם פותחו ולא ביד? ז. מה שוקל פחות ממה שהוא שוקל? ח. מה עולה רק אחרי שהוא יורד, ויורד רק אחרי שהוא עולה? ט. למי ההגה ברכבו נמצא בצד מימין? י. מתי לא עוברים ליהודי מבנור כשהוא נופל? יא. מי המבורג שלא משלם ולא משלמים עליו בנסיעה באוטובוס? יב. מי שר עם פה סגור? יג. מי קרע עולה ואף פעם לא יורד? יד. מה השעה כשהמחוג בין ארבע לשתיים? טו. מי לא מברך כשהיה שבע טז. איזה דבר רחוק נקרא יבש? יז. מה משותף לרוביט ותרנגול? יח. איזה שני חפצים יש בהרבה בתים ויש לזה אותו השם ושמן הוא ממה שעשוי והמוצר לא עשוי ממה שנקרא בשם?

תשובות: א. שותים בצמא את הדברים. ב. על שתייה. ג. דג זהב. ד. אדם בשם מאיר. ה. חלום. "וכחלום יעוף". ו. פקק בנביש. ז. משקל. ח. מעלית. ט. רכב מנקה רחובות. י. בנפילת אפיו. יא. הנהג. יב. שעה 12 (מיניסטר) שלא פותח את הפה. יג. עלות השחר. יד. בשעה 12 שני אחד ושתיים, א"כ השעה 12 בדיוק. טו. מי שנהיה שבע רצון. טז. יין יבש. יז. הדוד. יח. פח. זה לא עשוי מפח כי עשוי מפלסטיק ומתכת. וכן כיסוי לגז בשבת (בלא"ד) עשוי ממתכת ולא מפח.

חידות על בעלי חיים לשאל את הילדים: א. שמות בעלי חיים בכל אותיות הא-ב? ב. לפחות עשרה שמות של בעלי חיים שהם גם שמות בני אדם? ג. איזה בעל חיים הראש שלו רחוק מהבטן שלו? ד. איזה בעל חיים ששם מורכב ממילה כל ארבע אותיות שהיא שתי אותיות פעמים? ה. איזה בעל חיים ששם ושם בן זוגם שונה לגמרי? ו. איזה בעל חיים אוכלים בשבת? ז. איזה בעל חיים נקרא ישר והפוך אותו הדבר? ח. איזה בעל חיים יש לאחד מאבריו שם שונה מאשר לכל הבעלי חיים?

תשובות: א. אריה. ברזל. גמל. דב. היפופוטם. וירוס. זאב. חמור. טווס. יונה. כלב. לויתן. מקק. נשר. סוס. עורב. פרה. צבי. קרנף. ראם. שור. תרנגול. ב. אריה. זאב. דב. צבי. יונה. אלה. דבורה. חולדה. חיה. גדי. יעל. לביאה. ציפור. חל. ג. גיירפה. ש. לה צוואר ארוך, ולכן ראשה רחוק מן הצוואר. ד. צרצר. פרפר. ה. אריה לביאה. חמור. אתון. ו. דג, תרנגול, פרה. ז. סוס. ח. פיל האף שלו נקרא חדק.

חידון ילדים: השלם את המילה החסרה בפסוק: למען --- שורך וחמורך. למען ---- את יום צאתך מארץ מצרים. למען ---- ימיכם. למען ---- ימים. למען ---- את בניו ואת ביתו. למען ---- לי בעבורך. למען ---- אותותי אלה בקירבו. למען ---- כל עמי הארץ. למען ---- אדברה נא שלום בך. למען ---- אותנו ומידך. למען ---- נפשי.

חידון משמעות מילים לפרשת פנחס: ו' משמעות **למילה תחת. תחת - תמורת.** "תחת אשר קנא לאלוקיו"

תרגום: חלף (במדבר כה יג). **תחת - בית.** "ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים" אבן עזרא: מתחתיו מביתו (שמות י כג). **תחת - מלטה.** "בשמים ממעל ועל הארץ מתחת" (דברים ד טל). **תחת - בגלגל.** "תחת אשר לא עבדת" (דברים כח מז). **תחת - תפחד.** "ויאמר ה' אל יהושע אל תירא ואל תפחד" (יהושע ח א). **תחת - במקום.** "תחת הנעוצץ יעלה ברוש" מצודת דוד: במקום (ישעיהו נה יג).

מדוע זה של הלימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. רופאות שיניים לילדים סרבניים- יש את ד"ר שיפר ברח"י טרפון, מנסיון אין ילד שהוא לא מצליח איתו! המספר שלו: 0361984610 קר שהוא לא זול כלל. **ועוד כתבו:** יש במרפאת הלפרין רופאה מומחית לילדים סרבניים ב. גידול רבנות- בעיקרון הגיוס צריך להיות באמצע חודש אב, חודשיים לפני השימוש, כך הערבה מספיקה להצמיח גבעולים ופנים באורך מספיק. אמנם לגבי מורביות, אני לא יודע אם יסיפיקו לגדול בכזה זמן, זה תלוי גם בצורת הגידול של העץ ובגילו. יש קובץ שנערך בשנה שעברה על ידי משרד החקלאות בנושא, לא בטוח שכל מה שכתוב שם רלוונטי לכל אבל כדאי מאד לקרוא. לקבלת הקובץ יש לשלוח מייל בקשה לעלון ועוד כתבו: לי יש נסיון באמצע אב לגמרי שיש אדמה טובה ומים בשפע היתיי גזס באמצע אב לגמרי משאיר קר גזע ואז יש גידול חזק ורביא עד סוכות גידול פגום נוצר מעץ "זקן" וכן אם יש טפילים באזור שהורסים את העלים **ועוד כתבו:** יעוין מה שכתב הגה"ק רבי בן ציון אבא שאול בספר "אור לציון שביעית"- פרק א' תשובה י"ט, בביאורים: ו' ומאות טעם.....גוזמין את האילן בטי"ו באב ולא משאירין עליו כלל ומשקין פעמיים בשבוע כדי שבסוכות יהיו בעץ הרבה ערבות נאות ומשובחות. (ואין לעשות כך בשנת השמיטה!). ג. לגבי מכונת כביסה שלא מנקה טוב יש לבדוק אם הגוף חימום עובד, פשוט לבדוק אם המים חמים במכונה, או כשהיא אמורה להוציא את המים לאחר הפעולה הראשונה לפני הסחיטה. אם אין מים חמים יש לבדוק אם הגוף חימום תקין פשוט בזיהרות לחבר לו חיובי ושלישי לשני ולראות אם הוא חם ואם הוא לא חם יש להחליפו, אם הוא חם וזה קרה לי, אז הבעיה היא בכרטיס של המכונה, יש להחליפו אצל טכנאי לכרטיסים ד. כדי למנוע עוגמת נפש כדאי לציין על כרטיסי רב-קו; תלשי מוון; כרטיס אשראי וכדו' מספר טלפון ברור שלא יאבד ולא יודעים למי להחזיר וכן כששולחים כסף עם ילד (או מבוגר) בפרט סכום גדול להוסיף פתק עם פרטים ברורים. ה. תלישת שערות בזמן הלימוד- אצלי זה קורה בגלל תחושתיות מסוימת וצריך להחזיק משהו ביד ולהתעסק איתו כמו עט או יותר מומלץ משחק הספינר.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל בשבועי העלון והקב"ה יחזיר לו ככפלים: א. מה אפשר לעשות במרצפות מהסוג של פעם איפה שהיתה הספה השתנה הצבע של הריצוף. האם יש פיתרון יעיל לנפיחות בורידים בגלליים מצמצים מסויימים. ג. יש לי קולפיו עור לא קדסים אשמח לדעת מי יודע מה זה ומה הפתרון לזה. ד. התלכלכה לנו המפה מחבל של נר הבדלה איד מנקים: נסיונו עם מים ורתחים ועם מגהץ ולא עזר.

הגייגים המיועדים לאלו שיש להם תועלת

השדכן לאבי המיועדת, תשמע מדובר בחבור מתמיד ושקדן רק הבעיה היחידה שהוא לא יודע לשיר. עונה לו אבי המיועדת אני לא מחפש "חתן זמרי". עונה לו השדכן הבעיה שהוא לא יודע את זה.

הרגע הזה שאתה מוצא את עצמך רוקד לבד עם החתן בתוך המעגלים ואתה כבר מתעניין מלקרוד במרץ לחתין ואתה מחכה שמישהו יגאל אותך ויקח את החתן וזה לא קורה.

הציבור בבני ברק ממתין עדיין להודעות ברמקולים של שבת שאפשר להכניס חזרה את הדפנים והסכך למקלט, אולי עם השר ונפוצותינו קינעס! ילכתי ארץ.

בזמן שהדיכויים על הסכמי אברהם תקועים בווישניטון, הסכמי עשיו מיושמים בעזה בשיא המרץ.

ההבדל בין נתניהו לטראמפ, שלטראמפ אין סמוטריץ' ובן גביר.

אם כשרזה עולה במשקל זה נקרא שהוא משמין, אז למה שמשמן יורד במשקל זה לא נקרא שהוא מרזין?

תשתו פעם אקסל לא קר ותפסיקו לזלזל בקריסטל ירוק.

כשהשיחה מגיעה לשלב של: אז מה עוד חדש? מה קורה חוץ מזה? מה אתה מספר, הא? איך הולך? הכל בסדר? מה העניינים? טפל משהו.

משגיח חנף יש על שדיתרבי באמצע השיחה. אמרתה לו לא דיברתה, אז הנה רק צנתוק.

שולחן המזרח בבר מצווה זה לא המכובדים שמפארים אותו אלא הכסא למתנות שנמצא מאחוריו.

נסעתי באוטובוס וראיתי בן אדם קורא את העמוד הראשון של העלון.

אחד כתב ברזומה שלו שהוא לא מסוגל להרוג גויקים. אמר לו השדכן: השתגעתי! מתחוך את זה מיד! מי ירצה אותך עם כזה רוזמה?

פעם היו מפחדים שיפול עליו טיל. היום הפחד הוא שיפול יו יו סיני.

הרגע ששואלים אותך מעבר לקו "האם תוכל כמה דקות לענות לסקרי".

שלמתי מאה נח על משחת יתושים, נראה לי עקצו אותי.

הרגע שמכריזים פְּלָה למחיצה לפני ברכת המזון.

היום חמישים וששה ימים למינוי זיני לראש השב"כ, הרחמן יסייג את עבודת של היועמשי"ת במהרה בימינו אמן.

היכן ניתן להשיג את העלון לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת alonalon@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@alonalon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הני"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון בקובץ גליונות. בכל העלונים בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים ועבריות/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים לעלוים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולתקש 1 ואז להקיש קוד עלון שמשפרו 1010 ואז שוב

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או בינדרים פלוס - רשת הכוללים פרס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי שישלם עבור כמה שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המייל היא חלק מלשון, וכן התשלום הוא** רק על לקיחת העלון מהמקום הני"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפיצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הני"ל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להעשיר להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הני"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: ביישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא היה המגן על כל ישיבת מיר מפצלות ואזעקות. עוד בירושלים בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמילת של הוצאות ההדפסה בלבד. **בבית שמש:** בבית הכנסת אור אליהו אצל הרב הצדיק והטהור רבי נחום זכריש שליט"א שבוכות לא נפל שום טיל בבית שמש. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מבאי לו במאור פנים ממש. **בביתר עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה ב' **בהר יונה:** אצל רבינו שמחה שולמן שליט"א שהוא הכטיח של יפול טיל בהר יונה בזכות שיש מקום נדיר ואדיר לתורה ותפילה ואכן כך היה. **ברחובות** ביישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאיר שליט"א האור של עם ישראל שנולד לו בן שיאיר את העולם. **באופקים:** אצל הבחור הצדיק והמופלא צבי המברסטון שליט"א פאר הגדולים של אופקים שרק פורח ועולה. **בחישי:** במתחם בתי כנסיות בשכונת צבאות. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה הקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי ואל פינהנדלר שליט"א. **בראשון לציון:** ביישיבת עטרת שלמה. אצל הני"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוף. ובשייבה של הרב אטינגר, בכולל של הרב פכטר, במאור שבאגן באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמילת של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביהכ"נ בני הישיבות רח' רש"י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית:** בביהמ"ד דחסידי יוזניץ וכן בביהכ"נ בית שיעיה רח' יצחק שדה. **בעננה:** ביישיבת חילי אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן:** אצל רבי משה חדש שקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשות הרב יהושע ליב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן.